2021: ఏపీ హైకోర్టు:9114

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు

గురువారం (ఏప్రిల్ 15వ రోజు)

రెండు వేల ఇరవై ఒకటి

ప్రస్తుతం

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎ.వి.శేషసాయి

క్రిమినల్ పిటీషన్ నెంబరు: 835 ఆఫ్ 2013

మధ్య:

వేజెండ్ల సుగుణమ్మ, గుంటూరు & ఎ.ఎన్.ఆర్., ఇర్మయ్య, ఆర్/ఓ శ్రీపురం గ్రామం, కొల్లిపర మండలం, గుంటూరు జిల్లా.

... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. వేజెండ్ల ఐర్మెయ్య, గుంటూరు, ఆర్ఈపీ పీపీ., ఏఎన్నార్, ఎస్.ఓ.ఆంద్రయ్య, ఆర్/ఓ.వేజెండ్ల గ్రామం, చేబ్రోలు మండలం, గుంటూరు జిల్లా.

2. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు, హైదరాబాద్.

... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది: సుబ్బారావు పోసాని

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది: పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ (ఏపీ)

కోర్టు ఈ క్రింది వాటిని చేసింది: ఉత్తర్వు

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎ.వి.శేషసాయి

క్రిమినల్ పిటీషన్ నెం.3908 ఆఫ్ 2013

మరియు

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెం.835 ఆఫ్ 2013

సాధారణ ఆర్డర్:

ఈ రెండు కేసులు ఒకే అంశానికి సంబంధించినవి మరియు ఒకదానికొకటి సంబంధించినవి కాబట్టి, ఈ ఉమ్మడి ఉత్తర్వు ద్వారా ఈ రెండు కేసులను పరిష్కరించడం సముచితమని ఈ కోర్టు భావిస్తుంది.

2. 2012 క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.69లో గుంటూరు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి (ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టు) తెనాలిలోని 11వ అదనపు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి (సంక్షిప్తంగా 'అదనపు సెషన్స్ జడ్జి') 23.01.2013 నాటి ఉత్తర్వులను, 27.03.2012 నాటి ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ 2013 నాటి క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.3908 దాఖలు చేయబడింది. తెనాలి (సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే 1998 ఎం.సి.నెం.17లో 2011 సి.ఆర్.ఎం.పి నెం.3786లో 'మేజిస్ట్రేట్') మరియు దీని పర్యవసానంగా, ఇక్కడ పిటిషనర్లు, ఇక్కడ మొదటి ప్రతివాది భార్య మరియు కుమార్తె, వారి నిర్వహణ కోసం ఒక్కొక్కరికి రూ.8,000/- మొత్తాన్ని కోరుతున్నారు.

3. 2013 క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెం.835లో మొదటి ప్రతివాది భార్య అయిన రివిజన్ పిటిషనర్ 2012 క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.54లో అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి 23.01.2013న జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తున్నారు.

4. 2013 క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.3908లోని 1, 2 పిటిషనర్లు 1998 నాటి ఎంసి నెం.17ను మేజిస్ట్రేట్ ముందు మొదటి ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా మెయింటెనెన్స్ కోరుతూ దాఖలు చేశారు, మరియు మేజిస్ట్రేట్ మొదటి పిటిషనర్కు నెలకు రూ.300/- మరియు రెండవ పిటిషనర్కు నెలకు రూ.200/- మెయింటెనెన్స్ మంజూరు చేశారు. గతంలో తమకు మంజూరైన మెయింటెనెన్స్ మొత్తాలను పెంచాలని కోరుతూ పిటిషనర్లు 2006లో సీఆర్ఎల్ఎంపీ నెం.921ను క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 1973 (సీఆర్పీసీ) సెక్షన్ 127లోని సబ్ సెక్షన్ (3) కింద దాఖలు చేశారు. 17.06.2009 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా మేజిస్ట్రేట్ పిటిషనర్లకు నెలకు రూ.1,500 చొప్పున మెయింటెనెన్స్ మొత్తాన్ని పెంచారు. అనంతరం మెయింటెనెన్స్ కేసుకు సంబంధించి 2011 సీఆర్ఎంపీ నెం.3786లో దాఖలు చేసి మెయింటెనెన్స్ను నెలకు రూ.1,500 నుంచి రూ.8,000కు పెంచాలని కోరారు. మేజిస్ట్రేట్ 27.03.2012 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా మెయింటెనెన్స్ మొత్తాన్ని మొదటి పిటిషనర్ కు నెలకు రూ.2,500/- మరియు రెండవ పిటిషనర్ కు నెలకు రూ.3,000/- కు పెంచారు. మేజిస్ట్రేట్ 27.03.2012న జారీ చేసిన పై ఉత్తర్వులను ఉటంకిస్తూ, మొదటి ప్రతివాది తన భార్య మరియు కుమార్తెకు అనుకూలంగా ఇచ్చిన పెంపుదలను ప్రశ్నిస్తూ 2012 నాటి క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.54ను అదనపు సెషన్స్ జడ్జి ముందు దాఖలు చేయగా, ఇక్కడ పిటిషనర్లు 2012 క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ 69ను అదనపు సెషన్స్ జడ్జి ముందు దాఖలు చేశారు. 23.01.2013 నాటి వేర్వేరు ఉత్తర్వుల ద్వారా, అదనపు సెషన్స్ జడ్జి 2012 క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.54ను పాక్షికంగా అనుమతించారు, ఇక్కడ 2వ పిటిషనర్ (కుమార్తె) కు మంజూరైన మెయింటెనెన్స్ ను రూ.1,500/- నుంచి రూ.3,000/- కు పెంచడాన్ని ధృవీకరించారు. 2012 క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.69లో అదే ఆపరేటివ్ పార్ట్ తో రివిజన్ పిటిషన్ ను పాక్షికంగా అనుమతించారు. 2011 సీఆర్ఎల్ఎంపీ నెం.3786లో కోరిన

విధంగా పిటిషనర్లకు నెలకు రూ.8,000 చొప్పున మెయింటెనెన్స్ పెంచాలని కోరుతూ ప్రస్తుత రెండు కేసులు ఈ కోర్టులో దాఖలయ్యాయి.

5. పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది శ్రీ పోసాని వెంకటేశ్వర్లు, పిటిషనర్ల తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ ఎస్.వి.సాయినాథ్ వాదనలు విన్నాం. మొదటి ప్రతివాది తరఫున ఎలాంటి ప్రాతినిధ్యం లేదు.

6. పిటిషనర్లకు వ్యతిరేకంగా అదనపు సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు అత్యంత నిరంకుశంగా, తప్పుగా, చట్టానికి, రికార్డుల్లో ఉన్న అంశాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయని, సీఆర్పీసీలోని తొమ్మిదో అధ్యాయం, హిందూ దత్తత, నిర్వహణ చట్టంలోని నిబంధనల స్ఫూర్తికి, లక్ష్యానికి విరుద్ధంగా ఉన్నాయని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. 1956. అదనపు సెషన్స్ జడ్జి నమోదు చేసిన పరిశోధనలు, భార్య సంపాదించే సామర్థ్యాన్ని, ఆమె ఆధీనంలో ఉన్న ఆస్తి నుంచి వచ్చే ఆదాయాన్ని స్పృశిస్తూ చేసిన పరిశోధనలు స్థిరమైనవి కావని, లాభదాయకమైనవి కావని విద్వాంసుడైన న్యాయవాది మరో వాదన. పిటిషనర్లకు ఏసీ.0.50 సెంట్ల మెట్ట భూమి నుంచి వచ్చే ఆదాయం వారి జీవనోపాధికి సరిపోవడం లేదని, ఎడ్యుకేషన్ (సోషల్ సైన్సెస్ స్టడీస్) గ్రాడ్యుయేట్ అయినప్పటికీ మొదటి ప్రతివాది భార్య ఎలాంటి ఉపాధి పొందలేకపోయిందని, ఆమె వర్కింగ్ లేడీ కాదని, సోషల్ స్టడీస్ సబ్జెక్టుకు డిమాండ్ లేదని న్యాయవాది వాదించారు. మొదటి పిటిషనర్ పని చేసే మహిళ అని నిరూపించడానికి మొదటి ప్రతివాది ఎటువంటి ఆధారాలను రికార్డులో ఉంచలేరని విజ్ఞులైన న్యాయవాది వాదించారు. మొదటి ప్రతివాది కుమార్తె అయిన రెండో పిటిషనర్ ఎంబీబీఎస్ కోర్సు పూర్తి చేశారని, ఆమె కూడా ఏమీ సంపాదించడం లేదని న్యాయవాది వాదించారు. మొదటి ప్రతివాది ప్రస్తుతం దక్షిణ మధ్య రైల్వేలో ట్రావెలింగ్ టికెట్ ఎగ్జామినర్ (టిటిఇ)గా పనిచేస్తున్నాడని, నెలకు రూ.1,00,000/- కంటే తక్కువ జీతం పొందుతున్నారని పండిత న్యాయవాది పేర్కొన్నారు. తన వాదనలు, వాదనలకు మద్దతుగా, మేధావి న్యాయవాది గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు యొక్క ఈ క్రింది తీర్పులపై ఆధారపడతారు.

(i) రజనీష్ వి. నేహాన్ & మరొకరు;

(ii) రీమా సల్కాన్ వర్సెస్ సుమేర్ సింగ్ సల్కాన్;

(iii) సునీత కచ్వాహ్ మరియు ఇతరులు వి. అనిల్ కచ్వాహ్; మరియు

(iv) జగదీష్ జుగ్తావత్ లో వి. మంజులత & ఇతరులు

7. ప్రస్తుత కేసులను వ్యతిరేకిస్తూనే, అనుభవజ్ఞులైన అదనపు సెషన్స్ జడ్జి నిర్ధారణలకు రావడానికి సహేతుకమైన మరియు నమ్మదగిన కారణాలను కేటాయించినందున, విద్యావంతులైన అదనపు సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సెక్షన్ 482 సిఆర్పిసి లేదా సిఆర్పిసి సెక్షన్లు 397 మరియు 401 కింద ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని గట్టిగా వాదించారు. ఈ కేసులోని వాస్తవాలు, పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని, అనుభవజ్ఞులైన అదనపు సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును తప్పుపట్టలేమని ఆయన వాదించారు.

8. అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే, ప్రధానంగా రెండు కారణాలతో అదనపు సెషన్స్ జడ్జి సవాలుతో ఈ ఉత్తర్వులను జారీ చేశారని స్పష్టమవుతోంది. అవి - (1) మొదటి పిటిషనర్ (భార్య), విద్యలో గ్రాడ్యుయేట్ అయినందున, సంపాదించే సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది; మరియు (ii) మొదటి పిటిషనర్ (భార్య) కు 0.50 సెంట్ల భూమి ఉంది మరియు ఆ ఆస్తి నుండి ఆదాయాన్ని పొందడం.

9. గ్రౌండ్ నెం.1కు సంబంధించినంత వరకు, తన భార్య (ఇక్కడ మొదటి పిటిషనర్) గుంటూరులోని భాష్యం పబ్లిక్ స్కూల్లో పనిచేస్తూ నెలకు రూ.10,000/- సంపాదిస్తోందని మొదటి ప్రతివాది చేసిన వాదనను తొలగించడానికి, శ్రీ పి.శివరామకృష్ణ అనే వ్యక్తిని ఆర్.డబ్ల్యు.2 గా పరీక్షించారు. గుంటూరు. మొదటి పిటిషనర్ అర్హత కలిగిన బీఎడ్ టీచర్ అని, ఏదైనా బలహీనత లేదా వ్యాధి ఉంటే తప్ప ఆమె ఖచ్చితంగా డబ్బు సంపాదించవచ్చని అదనపు సెషన్స్ జడ్జి కనుగొన్నారు. ఇందులో మొదటి పిటిషనర్ కు బ్యాచిలర్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ సోషల్ స్టడీస్

అర్హత ఉండటం వివాదాస్పదం కాదు. ఈ కోర్సుకు విద్యాసంస్థల్లో పెద్దగా డిమాండ్ లేదు. మొదటి పిటిషనర్ ఏదైనా విద్యా సంస్థలో పనిచేస్తూ నెలకు రూ.10,000/- సంపాదిస్తున్నట్లు మొదటి ప్రతివాది తరఫున ఇక్కడ ఎటువంటి ఆధారాలు లేకపోవడం గమనార్హం.

10. ఈ సందర్భంలో పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఉదహరించిన సుప్రీంకోర్టు తీర్పులను ప్రస్తావించడం సముచితం కావచ్చు. రజనీష్ లో వి. నేహా మరియు మరొక కేసు (1 సుప్ర), గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు పేరా నెం.8లో ఈ క్రింది విధంగా తీర్పునిచ్చింది:

III. నిర్వహణ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించే ప్రమాణాలు

(i) మధ్యంతర/ శాశ్వత భరణం మంజూరు చేయడం యొక్క ఉద్దేశ్యం, వివాహం విఫలమైన కారణంగా ఆధారపడిన జీవిత భాగస్వామి పేదరికం లేదా నిస్సహాయతకు గురికాకుండా చూడటం, ఇతర జీవిత భాగస్వామికి శిక్షగా కాదు. ఇవ్వాల్సిన మెయింటెనెన్స్ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడానికి స్ట్రెయిట్జాకెట్ ఫార్ములా లేదు.

కోర్టుతో బేరీజు వేసే అంశాలు పార్టీల స్థితిగతులు; భార్య మరియు ఆధారపడిన పిల్లల సహేతుకమైన అవసరాలు; దరఖాస్తుదారుడు విద్యావంతుడు మరియు వృత్తిపరంగా అర్హత కలిగి ఉన్నాడా; దరఖాస్తుదారునికి ఏదైనా స్వతంత్ర ఆదాయ వనరు ఉందా; వైవాహిక గృహంలో ఆమెకు అలవాటైన జీవన ప్రమాణాలను కొనసాగించడానికి ఈ ఆదాయం సరిపోతుందా; దరఖాస్తుదారుడు తన వివాహానికి ముందు ఉద్యోగంలో ఉన్నాడా; వివాహ సమయంలో ఆమె పనిచేస్తోందా; కుటుంబ పోషణకు, పిల్లల పెంపకానికి, కుటుంబంలోని వయోజన సభ్యులను చూసుకోవడానికి భార్య తన ఉద్యోగావకాశాలను త్యాగం చేయాల్సిన అవసరం ఉందా; పని చేయని భార్యకు వ్యాజ్యానికి సహేతుకమైన ఖర్చులు.

మనీష్ జైన్ వర్సెస్ ఆకాంక్ష జైన్ కేసులో, మెయింటెనెన్స్ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించేటప్పుడు దరఖాస్తుదారు-భార్య తల్లిదండ్రుల ఆర్థిక స్థితి మెటీరియల్ కాదని ఈ

కోర్టు అభిప్రాయపడింది. క్లెయిమ్ చేసే భార్య లేదా భర్తకు ఆమెకు లేదా అతని మద్దతుకు సరిపోయే స్వతంత్ర ఆదాయం లేనందున మధ్యంతర జీవనభృతి ఉత్తర్వులు షరతులతో కూడినవి. భార్య విద్యావంతురాలు, తనను తాను పోషించుకోగలదనే జీవనభృతి వాదనకు ఇది సమాధానం కాదు. పక్షాల స్థితిగతులు, జీవిత భాగస్వామి తన మద్దతును చెల్లించే సామర్థ్యాన్ని కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. నిర్వహణ వాస్తవ పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటుంది; కోర్టు తన ముందు ఉంచిన వివిధ అంశాల ఆధారంగా మెయింటెనెన్స్ క్లెయిమ్ ను రూపొందించాలి.

మరోవైపు భర్త ఆర్థిక స్థోమత, అతని వాస్తవ ఆదాయం, సొంత నిర్వహణకు సహేతుకమైన ఖర్చులు, చట్టప్రకారం అతను నిర్వహించాల్సిన ఆధారపడిన కుటుంబ సభ్యులు, అప్పులు ఏవైనా ఉంటే వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకుని తగిన మొత్తంలో మెయింటెనెన్స్ చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. భర్త జీవన ప్రమాణాలు, పెరుగుతున్న ద్రవ్యోల్బణ రేట్లు, అధిక జీవన వ్యయాలను కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. తనకు ఎలాంటి ఆదాయ వనరులు లేవన్న భర్తకు విద్యార్హతలు ఉంటే భార్యను పోషించే నైతిక బాధ్యత నుంచి తప్పించుకోలేడు.

(ii) అన్ని సంబంధిత కారకాల మధ్య జాగ్రత్తగా మరియు న్యాయమైన సమతుల్యతను సాధించాలి. వైవాహిక వివాదాల్లో నిర్వహణను నిర్ధారించడానికి పరీక్ష ప్రతిస్పందకుడి ఆర్థిక స్థితి మరియు దరఖాస్తుదారుడు తన వైవాహిక గృహంలో అలవాటుపడిన జీవన ప్రమాణాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇవ్వబడిన మెయింటెనెన్స్ మొత్తం సహేతుకంగా మరియు వాస్తవికంగా ఉండాలి మరియు భార్యకు ఇవ్వబడే మెయింటెనెన్స్ అనే రెండు విపరీతాలలో ఒకదాన్ని నివారించాలి, ఇది ప్రతిస్పందకుడికి అణచివేత మరియు భరించలేనిదిగా మారుతుంది, లేదా ఇది భార్యను పేదరికంలోకి నెట్టేంత తక్కువగా ఉండకూడదు. భార్య సహేతుకమైన సుఖంతో తనను తాను కాపాడుకోగలిగేలా క్వాంటమ్ యొక్క సమృద్ధిని నిర్ణయించాలి.

(iii) HAMA యొక్క సెక్షన్ 23 మెయింటెనెన్స్ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించే ప్రమాణాలకు సంబంధించి చట్టబద్ధమైన మార్గదర్శకత్వాన్ని అందిస్తుంది. HAMA యొక్క సెక్షన్ 23 యొక్క సబ్ సెక్షన్ (2) ఈ క్రింది అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోగలదు: (i) పక్షాల స్థానం మరియు స్థితి, (ii) హక్కుదారుడి సహేతుకమైన కోరికలు, (iii) పిటిషనర్/హక్కుదారుడు విడిగా నివసిస్తున్నట్లయితే, దానికి సమర్థన, (iv) హక్కుదారుల ఆస్తి యొక్క విలువ మరియు అటువంటి ఆస్తి నుండి పొందిన ఏదైనా ఆదాయం, (v) హక్కుదారుల స్వంత సంపాదన లేదా మరేదైనా వనరు నుండి వచ్చే ఆదాయం.

(iv) డివి చట్టంలోని సెక్షన్ 20(2) ప్రకారం బాధిత మహిళకు మరియు/లేదా పిల్లలకు మంజూరు చేయబడిన ఆర్థిక ఉపశమనం తగినంతగా, నిష్పాక్షికంగా, సహేతుకంగా మరియు బాధిత మహిళ తన వైవాహిక గృహంలో అలవాటైన జీవన ప్రమాణాలకు అనుగుణంగా ఉండాలి.

(v) భారత్ హెడ్జ్ వర్సెస్ శ్రీమతి సరోజ్ హెగ్డే కేసులో ఢిల్లీ హైకోర్టు నిర్వహణను నిర్ణయించడానికి పరిగణించవలసిన ఈ క్రింది అంశాలను నిర్దేశించింది:

1. పార్టీల స్థితిగతులు.

2. హక్కుదారుడి సహేతుకమైన కోరికలు.

3. హక్కుదారుడి స్వతంత్ర ఆదాయం మరియు ఆస్తి.

4. వ్యక్తుల సంఖ్య, దరఖాస్తు చేసుకోని వ్యక్తి మెయింటైన్ చేయాల్సి ఉంటుంది.

5. ఈ మొత్తం దరఖాస్తుదారుడు వైవాహిక గృహంలో అనుభవించిన జీవనశైలిలో జీవించడానికి సహాయపడుతుంది.

6. దరఖాస్తుదారులు కాని అప్పులు ఏవైనా ఉంటే.

7. దరఖాస్తుదారుడి ఆహారం, దుస్తులు, ఆశ్రయం, విద్య, వైద్యం, చికిత్స మొదలైన వాటికి సంబంధించిన ఏర్పాట్లు.

8. దరఖాస్తు చేసుకోని వ్యక్తి చెల్లింపు సామర్థ్యం.

9. అన్ని వనరులు లేదా సరైన వనరులను బహిర్గతం చేయనప్పుడు నాన్-నాన్-ఆదాయాన్ని అంచనా వేసేటప్పుడు కొన్ని ఊహాజనిత పనులను తోసిపుచ్చలేము.

10. లిటిగేషన్ ఖర్చును భరించడానికి దరఖాస్తు చేయని వ్యక్తి.

11. 125 సీఆర్ పీసీ కింద ఇచ్చిన మొత్తాన్ని చట్టంలోని యూ/24 కింద ఇచ్చిన మొత్తంతో సర్దుబాటు చేయవచ్చు.

(vi) పైన పేర్కొన్న అంశాలతో పాటు, చెల్లించాల్సిన మెయింటెనెన్స్ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడానికి కొన్ని అదనపు అంశాలు కూడా వర్తిస్తాయి.

(ఎ) పార్టీల వయస్సు మరియు ఉద్యోగం దీర్ఘకాలిక వివాహంలో, పార్టీలు అనేక సంవత్సరాలు సంబంధాన్ని భరించినప్పుడు, దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. సంబంధ బాంధవ్యాలు తెగిపోయిన తర్వాత భార్య చదువుకుని, వృత్తిపరంగా అర్హత కలిగి ఉండి, మైనర్ పిల్లలకు, కుటుంబంలోని పెద్ద సభ్యులకు ప్రధాన సంరక్షకురాలిగా కుటుంబ అవసరాలను చూసుకోవడానికి ఉద్యోగావకాశాలను వదులుకోవాల్సి వస్తే, ఈ అంశానికి తగిన ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాల్సి ఉంటుంది. సమకాలీన సమాజంలో ఇది ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉంది, అధిక పోటీ పరిశ్రమ ప్రమాణాల దృష్ట్యా, విడిపోయిన భార్య మార్కెట్ చేయగల నైపుణ్యాలను పొందడానికి కొత్త శిక్షణ పొందవలసి ఉంటుంది మరియు తనను తాను పునరావాసం చేసుకోవడానికి వేతన శ్రామిక శక్తిలో ఉద్యోగం పొందడానికి తనను తాను తిరిగి శిక్షణ పొందవలసి ఉంటుంది. వయస్సు పెరుగుతున్న కొద్దీ,

ఆధారపడిన భార్యకు చాలా సంవత్సరాల విరామం తర్వాత శ్రామిక శక్తిలోకి సులభంగా ప్రవేశం పొందడం కష్టం.

బి) నివాస హక్కు

డివి చట్టంలోని సెక్షన్ 17 బాధిత మహిళకు భాగస్వామ్య కుటుంబంలో నివసించే హక్కును ఇస్తుంది. సెక్షన్ 2(ఎు) కుటుంబ సంబంధం యొక్క ఏ దశలోనైనా బాధిత మహిళ నివసించిన ఇంటిని భాగస్వామ్యం చేయడాన్ని నిర్వచిస్తుంది; లేదా ఇద్దరూ సంయుక్తంగా లేదా ఒంటరిగా లేదా భార్యాభర్తలలో ఒకరిచే ఒంటరిగా నిర్వహించబడే మరియు అద్దెకు ఇవ్వబడిన ఇంటిని; లేదా ఉమ్మడి కుటుంబ ఇల్లు, దీనిలో ప్రతిస్పందకుడు సభ్యుడు.

సెక్షన్ 2(ఎు) కింద నిర్వచించబడిన భాగస్వామ్య కుటుంబంలో నివసించే హక్కు బాధిత మహిళకు దానిపై చట్టపరమైన ఆసక్తితో సంబంధం లేకుండా, భాగస్వామ్య కుటుంబంలో నివసించే హక్కును కల్పిస్తుంది. సెక్షన్ 2(ఎస్)లో పేర్కొన్న షేర్డ్ ఫ్యామిలీ అనేది దరఖాస్తు దాఖలు చేసిన సమయంలో లేదా ఏ దశలోనైనా గృహ సంబంధంలో నివసించిన బాధిత వ్యక్తి యొక్క భాగస్వామ్య కుటుంబం అని సతీష్ చందర్ అహుజా వర్సెస్ స్నేహ్ అహుజా కోర్టు అభిప్రాయపడింది. భాగస్వామ్య కుటుంబంలో బాధిత స్త్రీ యొక్క జీవనం కొంతవరకు శాశ్వతతను కలిగి ఉండాలి. వేర్వేరు ప్రదేశాలలో కేవలం క్షణిక లేదా సాధారణ జీవనం భాగస్వామ్య కుటుంబాన్ని ఏర్పరచదు. ఆ ప్రాంగణం భాగస్వామ్య గృహమా కాదా అని నిర్ణయించడానికి పార్టీల ఉద్దేశం, జీవన స్వభావం మరియు ఇంటి స్వభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం చాలా ముఖ్యం. డివి చట్టంలోని సెక్షన్ 17, 19లతో కూడిన సెక్షన్ 2(ఎు) ప్రకారం ఒక మహిళకు చట్టబద్ధమైన ఆసక్తితో సంబంధం లేకుండా, భాగస్వామ్య కుటుంబంలో నివసించే హక్కు లభిస్తుంది. భర్త ఉమ్మడి కుటుంబంలో సభ్యుడిగా ఉండాలని, లేదా కుటుంబం ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందినదిగా ఉండాలని, ఇందులో అతనికి లేదా బాధిత మహిళకు ఏదైనా హక్కు, హోదా లేదా ఆసక్తి

ఉండాలని చట్టం యొక్క అవసరం లేదు. భాగస్వామ్య ఇంటిని భర్త ఒంటరిగా లేదా ఉమ్మడిగా కలిగి ఉండాల్సిన అవసరం లేదు లేదా అద్దెకు తీసుకోకపోవచ్చు.

డివి చట్టంలోని సెక్షన్ 19 (1) (ఎఫ్) ప్రకారం బాధిత మహిళకు భాగస్వామ్య కుటుంబంలో ఆమె అనుభవించే అదే స్థాయి ప్రత్యామ్నాయ వసతిని పొందాలని ప్రతివాదిని ఆదేశిస్తూ మేజిస్ట్రేట్ నివాస ఉత్తర్వులను జారీ చేయవచ్చు. అటువంటి ఉత్తర్వులను జారీ చేసేటప్పుడు, మేజిస్ట్రేట్ 15.10.2020 నాటి తీర్పు ద్వారా నిర్ణయించిన సివిల్ అప్పీల్ నంబర్ 2483 / 2020 ను ఆదేశించవచ్చు. పార్టీల యొక్క ఆర్థిక అవసరాలు మరియు వనరులకు సంబంధించి అద్దె మరియు ఇతర చెల్లింపులను చెల్లించడానికి ప్రతిస్పందకుడు.

(సి) భార్య కొంత ఆదాయాన్ని ఆర్జిస్తున్నప్పుడు, భార్య సంపాదిస్తుంటే, అది భర్త చేత భరణం ఇవ్వబడకుండా అడ్డంకిగా పనిచేయజాలదని న్యాయస్థానాలు పేర్కొన్నాయి. న్యాయస్థానాలు ఈ క్రింది తీర్పులలో ఈ అంశంపై మార్గదర్శకత్వం ఇచ్చాయి.

శైలజ అండ్ ఏఎన్నార్ లో. వి.ఖోబ్బన్న, భార్య సంపాదించగలిగినంత మాత్రాన కుటుంబ న్యాయస్థానం ఇచ్చే జీవనభృతిని తగ్గించడానికి ఇది సరిపోదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. వైవాహిక గృహంలో భర్త జీవనశైలికి అనుగుణంగా భార్య తనని తాను పోషించుకోవడానికి ఆమె ఆదాయం సరిపోతుందా లేదా అనేది కోర్టు నిర్ణయించాలి. జీవనోపాధి అంటే కేవలం మనుగడ అని అర్థం కాదు, అనుమతించబడదు.

సునీత కచ్వాహ్ అండ్ ఓర్స్. v అనిల్ కచ్వాహ్ రజనీష్ వర్సెస్ నేహా, భార్య పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్ డిగ్రీని కలిగి ఉంది మరియు జబల్పూర్లో టీచర్గా పనిచేస్తోంది. భార్యకు తగినంత ఆదాయం ఉన్నందున ఆమెకు భర్త నుంచి ఆర్థిక సహాయం అవసరం లేదని భర్త వాదించాడు. ఈ వాదనను తోసిపుచ్చిన సుప్రీంకోర్టు, భార్య కొంత ఆదాయం ఆర్జిస్తున్నంత

మాత్రాన, ఆమె జీవనభృతి దావాను తిరస్కరించడానికి ఇది ప్రాతిపదిక కాదని అభిప్రాయపడింది.

సంజయ్ దామోదర్ కాలే వర్సెస్ కళ్యాణి సంజయ్ కాలే కేసులో బాంబే హైకోర్టు సునీతా కచ్వాహ్ (సుప్ర) తీర్పుపై ఆధారపడి, కేవలం సంపాదించే సామర్థ్యం లేదా భార్య యొక్క వాస్తవ సంపాదన ఎంత తక్కువైనా, మెయింటెనెన్స్ క్లెయిమ్ను తిరస్కరించడానికి సరిపోదని అభిప్రాయపడింది.

సమర్థుడైన భర్త తన భార్యా పిల్లలను పోషించడానికి తగినంత డబ్బు సంపాదించగలడని భావించాలి మరియు చందర్ ప్రకాశ్ బోధ్రాజ్ వర్సెస్ శిలా రాణి చందర్ కేసులో ఢిల్లీ హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం, అతను తన కుటుంబాన్ని పోషించడానికి తగినంత సంపాదించే స్థితిలో లేడని వాదించలేడు. కుటుంబాన్ని పోషించలేకపోతున్నానని నిరూపించడానికి తగిన ఆధారాలు ఉన్నాయని అవసరమైన ఆధారాలతో నిరూపించుకోవాల్సిన బాధ్యత భర్తపై ఉంది, మరియు తన నియంత్రణకు మించిన కారణాల వల్ల తన చట్టపరమైన బాధ్యతలను నిర్వర్తించాలి. ఒకవేళ భర్త తన ఆదాయం యొక్క ఖచ్చితమైన మొత్తాన్ని వెల్లడించనట్లయితే, కోర్టు ప్రతికూల అంచనాకు రావచ్చు.

షమీమా ఫారూఖీ వర్సెస్ షాహిద్ ఖాన్ ల కోర్టు చందర్ ప్రకాశ్ (సుప్రా) తీర్పును ఆమోదంతో ఉటంకిస్తూ, భార్య కంటే భర్తకు జీవనభృతి కల్పించాల్సిన బాధ్యత ఉన్నత పీఠంపై ఉందని పేర్కొంది.

పైన పేర్కొన్న తీర్పులో, గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు సునీత కచ్వాహ్ మరియు ఇతరులు వి. అనిల్ కచ్వాహ్ (3 సుప్ర) కేసులో గతంలో ఇచ్చిన తీర్పును కూడా ప్రస్తావించింది, దీనిలో, తన భార్యకు తగినంత ఆదాయం ఉన్నందున, ఆమెకు భర్త నుండి ఆర్థిక సహాయం అవసరం లేదని భర్త వాదనను తోసిపుచ్చుతూ, భార్య కొంత ఆదాయాన్ని

ఆర్జిస్తున్నంత మాత్రాన, గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది. మెయింటెనెన్స్ కోసం ఆమె క్లెయిమ్ ను తిరస్కరించడానికి ఇది ఒక కారణం కాకూడదు.

పైన పేర్కొన్న తీర్పులో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు ప్రకటించిన చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, భార్య తనను తాను కాపాడుకునే సామర్థ్యాన్ని స్పృశిస్తూ, విజ్ఞుడైన అదనపు సెషన్స్ జడ్జి నమోదు చేసిన పరిశోధన న్యాయ పరిశీలనకు నిలబడదు.

11. గ్రౌండ్ నెం.2 విషయానికి వస్తే మొదటి పిటిషనర్కు ఏసీ.0.50 సెంట్ల మెట్ట భూమి ఉందని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది తెలిపిన వివరాల ప్రకారం ఆ కొద్దిపాటి భూమి గుంటూరు జిల్లా సత్తెనపల్లి పరిధిలోని సిరిపురం గ్రామంలో ఉంది. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ ప్రాథమికంగా ఆ భూములు బీడు భూములని, ఏడాదికి 6 బస్తాల వరి దిగుబడి మాత్రమే వస్తుందన్నారు. మొదటి పిటిషనర్ కు ఈ భూమి ఉందని భావించినప్పటికీ, ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ భూమి నుండి వచ్చే ఆదాయం మాత్రమే ఇక్కడ పిటిషనర్ల జీవనోపాధికి సరిపోదు. ఈ సందర్భంలో, రీమా సల్కాన్ వర్సెస్ సుమేర్ సింగ్ సల్కాన్ (2 సుప్ర) కేసులో గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ప్రస్తావించడం సముచితం కావచ్చు, దీనిలో గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు పేరా నెం.13లో ఈ విధంగా పేర్కొంది:

> 13. సంబంధిత అన్ని అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు, పిటిషనర్ బాగా చదువుకున్నవాడు, సమర్థుడు అని తేలడంతో అతనికి మెయింటెనెన్స్ మొత్తాన్ని చెల్లించలేనంటూ ప్రతివాది చేసిన అభ్యర్థనను న్యాయబద్ధంగా తోసిపుచ్చింది. అందువల్ల, ప్రతిస్పందకుడు తన భార్యను పోషించడానికి తన బాధ్యత నుండి బయటపడటానికి అనుమతించబడలేదు. తీర్పులోని సంబంధిత భాగాన్ని ఇలా పేర్కొనడం సముచితం: "80. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో తాను కూడా అమెరికాలోని కెంటకీ యూనివర్సిటీలో ఎంఏ(ఈకో), ఎంబీఏ B.Com ఉన్నానని అంగీకరించాడు. ప్రతిస్పందకుడు స్ప్రింట్ కెనడాలో పనిచేస్తున్న

కెనడియన్ పౌరుడు మరియు నికర వార్షిక వేతనంగా కెనడియన్ $(CAD) 29,306.59 సంపాదిస్తున్నాడు. అయితే, తాను 23.11.2010 న స్ప్రింట్ కెనడాకు రాజీనామా చేశానని, దానిని 27.11.2010 న అంగీకరించానని, అప్పటి నుండి ప్రతివాది నిరుద్యోగి అని, తనను మరియు తన కుటుంబాన్ని పోషించడానికి ఎటువంటి ఆదాయ వనరు లేదని అతను పేర్కొన్నాడు.

81. తక్షణ కేసులో, పిటిషనర్ తన జీవనోపాధిని సంపాదించడానికి ఎటువంటి నైపుణ్యం మరియు ప్రత్యేకమైన పని లేనందున మెయింటెనెన్స్ మంజూరు కోసం సెక్షన్ 125 సిఆర్పిసి, 1973 కింద కేసు దాఖలు చేశారు, అంటే తన భర్తపై మెయింటెనెన్స్ పిటిషన్ యొక్క పేరా 26 లో. అయితే, బాగా చదువుకున్న మరియు అత్యంత గౌరవప్రదమైన కుటుంబం నుండి వచ్చిన ప్రతిస్పందక భర్త దీనిని ఖండించాడు. ప్రతివాది భర్త తన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో తాను సమర్థుడైన వ్యక్తిని కాదని లేదా పిటిషనర్ యొక్క తగినంత సంపాదన లేదా ఆదాయాన్ని నిరూపించలేకపోతున్నానని వాదించలేదు.

82. 24.03.2002 న హిందూ హక్కులు మరియు ఆచారాల ప్రకారం ఇరు పక్షాలు వివాహం చేసుకున్నాయని, అప్పటి నుండి పిటిషనర్ 10.08.2002 నుండి తన తల్లిదండ్రుల వద్ద నివసిస్తున్నారని, కెనడాలో నివసిస్తున్న మరియు కెనడా పౌరసత్వం ఉన్న వివాహిత కుమార్తెను పోషించడానికి తల్లిదండ్రులకు ఎటువంటి చట్టపరమైన బాధ్యత లేదని అంగీకరించిన వాస్తవం. తనకు ఎలాంటి ఆదాయ వనరులు లేవని, భార్యను పోషించుకోలేనని, తాను పరిణతి చెందిన వ్యక్తినని, మంచి ఆరోగ్యం, శరీరాకృతి కలిగిన సమర్థుడని, తన భార్య ఖర్చులను

భరించగలిగితే తగినంత సంపాదించగలనని ప్రతివాది చేసిన అభ్యర్థనకు సమాధానం లేదు. ఈ నేపథ్యంలో చందర్ ప్రకాశ్ వర్సెస్ శ్రీమతి శిలా రాణి, ఎఐఆర్ 1968 డెల్ 174 లో ఈ కోర్టు చేసిన వ్యాఖ్య సముచితమైనది మరియు పునరుత్పత్తి చేయబడింది:

7......... సమర్థుడైన యువకుడు తన భార్యాబిడ్డలను సహేతుకంగా పోషించడానికి తగినంత డబ్బు సంపాదించగలడని భావించాలి మరియు కుటుంబ ప్రమాణాల ప్రకారం వాటిని నిర్వహించగలిగేంత సంపాదించే స్థితిలో లేడని అతను చెప్పడం వినబడదు. తన నియంత్రణకు మించిన కారణాల వల్ల, తన భార్యాబిడ్డలను పోషించే చట్టపరమైన బాధ్యతను నిర్వర్తించడానికి తగినంత సంపాదించలేకపోతున్నానని చెప్పడానికి సహేతుకమైన కారణాలను కోర్టుకు చూపించాల్సిన బాధ్యత అటువంటి సమర్థుడైన వ్యక్తిపై ఉంది.

83. భర్త సమర్థుడైన వ్యక్తి కావడం వల్ల వైవాహిక స్థితి వల్ల తలెత్తే వ్యక్తిగత చట్టం ప్రకారం తనను తాను కాపాడుకోలేని మరియు ఒప్పంద బాధ్యత కింద లేని తన భార్యను పోషించాల్సిన బాధ్యత ఉంది. భువన్ మోహన్ సింగ్ వర్సెస్ భువన్ మోహన్ సింగ్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది పరిశీలన. మీనా, ఎఐఆర్ 2014 ఎస్ సి 2875, సముచితమైనది: "3..క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 125 (సంక్షిప్తంగా కోడ్) లో ఇవ్వబడిన కారణాల వల్ల వైవాహిక గృహాన్ని విడిచిపెట్టిన ఒక మహిళ యొక్క వేదన, వేదన, ఆర్థిక బాధను తగ్గించడానికి రూపొందించబడింది, తద్వారా కోర్టు కొన్ని తగిన ఏర్పాట్లు చేయవచ్చు మరియు వారు తనతో ఉంటే ఆమె తనను మరియు తన పిల్లలను కూడా పోషించవచ్చు. జీవనోపాధి అనే భావన అంటే ఒక జంతువు యొక్క జీవితాన్ని గడపడం,

కృపకు దూరంగా విసిరిపేయబడిన వ్యక్తిలా అనిపించడం మరియు దాని ప్రాథమిక పోషణ కోసం మరెక్కడైనా తిరగడం కాదు. ఆమె తన భర్త ఇంట్లో ఎలా నివసిస్తుందో అదే విధంగా జీవితాన్ని గడపడానికి చట్టపరంగా ఆమెకు హక్కు ఉంది. ఇక్కడే హోదా, స్థాయిలు అమలులోకి వస్తాయి, ఇక్కడే భార్య విషయంలో భర్త బాధ్యతలు ప్రముఖంగా మారతాయి. ఈ విధమైన ప్రక్రియలో, భర్త గౌరవంగా జీవించే ప్రయోజనాన్ని ఆమె నుండి దూరం చేయడానికి కుట్రలు చేయలేదు. వివాహ సమయంలో గంభీరమైన ప్రతిజ్ఞ చేయడం, ఆ రంగాన్ని శాసించే చట్టబద్ధమైన చట్టానికి అనుగుణంగా, భార్య నిరుపేదగా, బిచ్చగాడిగా మారకుండా చూడాల్సిన బాధ్యత భర్తపై ఉంది. ఆమె తన విధికి రాజీనామా చేసి, జీవితపు దుమ్ము ధూళి గురించి ఆలోచించాల్సిన పరిస్థితిని సృష్టించకూడదు. ఇది పూర్తిగా ఆమోదయోగ్యం కాదు. నిజానికి భర్త శారీరక శ్రమతో డబ్బు సంపాదించాల్సి వచ్చినా, చేతనైతే ఆర్థిక సహాయం అందించడం పవిత్ర కర్తవ్యం. చట్టపరంగా అనుమతించిన కారణాలతో భర్త నుంచి భరణం పొందే అర్హత భార్యకు లేదని కోర్టు నుంచి ఆదేశాలు వస్తే తప్ప తప్పించుకునే మార్గం లేదు.

84. తనకు ఎలాంటి ఆదాయ వనరులు లేవంటూ ప్రతివాది వాదించడం వల్ల విద్యార్హతతో పాటు మంచి శరీరాకృతితో పాటు భార్యను పోషించాల్సిన నైతిక బాధ్యత నుంచి తప్పించుకోలేడు.

పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ మొదటి ప్రతివాది ప్రస్తుతం దక్షిణ మధ్య రైల్వేలో ట్రావెలింగ్ టికెట్ ఎగ్జామినర్ గా పనిచేస్తూ నెలకు రూ.1,00,000కు తగ్గకుండా సంపాదిస్తున్నాడు. పైన పేర్కొన్న తీర్పు ప్రకారం, భార్య కూడా తన భర్త ఇంట్లో నివసించిన విధంగానే

జీవితాన్ని గడపడానికి చట్టపరంగా హక్కు కలిగి ఉంటుంది. గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు ప్రకటించిన ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని విస్తరించడానికి, దిగువ కోర్టులు మంజూరు చేసిన మెయింటెనెన్స్ పరిమాణం పిటిషనర్లకు సరిపోదు.

13. ఈ సందర్భంలో ప్రస్తావించాల్సిన మరో ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే, ఇందులో మొదటి ప్రతివాది కుమార్తె మెజారిటీ సాధించి, ఇటీవలే ఎంబీబీఎస్ పూర్తి చేసిందని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది తెలిపారు. గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు, జగదీష్ జుగ్తావత్ వర్సెస్. మంజులత మరియు ఇతరులు (4 సుప్ర), పేరా నెంబరు 4 లో ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితులకు ఈ సూత్రాన్ని వర్తింపజేస్తూ, మైనర్ బాలికకు మెజారిటీ వచ్చే వరకు తల్లిదండ్రుల నుంచి మెయింటెనెన్స్ పొందే హక్కు హిందూ దత్తత, నిర్వహణ చట్టంలోని సెక్షన్ 20(3)లో గుర్తించబడింది. అందువల్ల, హిందూ దత్తత మరియు నిర్వహణ చట్టంలోని సెక్షన్ 125 సిఆర్పిసి మరియు సెక్షన్ 20 (3) యొక్క ఉమ్మడి పఠనం ఆధారంగా కుటుంబ న్యాయస్థానం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను కొనసాగించడానికి విజ్ఞులైన సింగిల్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పు / ఉత్తర్వులకు మినహాయింపు ఇవ్వబడదు. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, వాస్తవాల ఆధారంగా, కేసు యొక్క పరిస్థితులలో, హైకోర్టు యొక్క తీర్పు / ఉత్తర్వులలో జోక్యం అవసరం లేదని మేము భావిస్తున్నాము.

అందువల్ల, చాప్టర్ 9 సిఆర్పిసి కింద ప్రస్తుత విచారణ పెండింగ్లో పిటిషనర్ నెం.2 మెజారిటీని సాధించినంత మాత్రాన, పిటిషనర్ నెం.2 కు అనుకూలంగా ఉపశమనం కూడా నిరాకరించలేము.

14. అందువల్ల, కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకొని, 1 వ ప్రతివాది యొక్క ఆర్థిక స్థితి మరియు ఇక్కడ పిటిషనర్ల దుస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఇందులో 1 వ ప్రతివాది భార్య మరియు కుమార్తె అయిన పిటిషనర్లు 1 మరియు 2 లకు చెల్లించాల్సిన జీవనభృతి మొత్తాలను రూ.8 గా నిర్ణయించడం సముచితమని ఈ కోర్టు భావిస్తుంది. నెలకు ఒక్కొక్కరికి 000/- రెండో పిటిషనర్-కుమార్తె వివాహం లేదా ఉద్యోగం పొందే వరకు జీవనభృతి పొందడానికి అర్హులని స్పష్టం చేసింది. పెంచిన మొత్తాన్ని ఈ కోర్టులో ప్రస్తుత కేసులను దాఖలు చేసిన తేదీ నుండి చెల్లిస్తారు.

15. దీని ప్రకారం క్రిమినల్ పిటిషన్, క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్లకు అనుమతి ఉంటుంది.

కేసుల్లో పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర పిటిషన్లు ఏవైనా ఉంటే వాటిని మూసివేయాలి.

ఎ.వి.శేషసాయి, జె.

15.04.2021

డిఆర్ కె